

جمهوری اسلامی و مضحکه ای بنام ایجاد خانه های امن!

پروانه وزیری

خشونت و زن ستیزی در جمهوری منحوس اسلامی از اول انقلاب تا امروز به اشکال مختلف و فجیعی ادامه دارد. هنوز برگزاری سراسری و با شکوه اولین روز جهانی زن در سال ۵۸ را از یاد نبرده ایم که زنان جسور ما با شعار انقلاب ما نه شرقی، نه غربی، جهانی ست به خیابانها ریختند و عظمت حضور خود را در عرصه سیاست و طرح مطالباتشان را بنمایش گذاشتند و لرزه بر اندام رژیم انداخت. زنان در طول تمام مبارزاتشان علیه این رژیم سرتا پا خشونت بهای سنگینی را پرداختند. موج اعدام و شکنجه و تجاوز به آنان در زندانهای مخوف رژیم بفرمان رهبرشان آغاز شد. اما زنان همچنان مقاوم به مبارزه شان ادامه دادند. پس از آن تصفیه زنان از تمام ادارات بمنظور خانه نشینی آنها آغاز شد و سپس از ورود به برخی رشته های دانشگاهی "مردانه" حذف شدند.

در جمهوری مردسالار اسلامی زن حق طلاق و حضانت فرزندانش ندارد و به حکم قرآن مجبور به تمکین به مرد بهر شکلی که او بخواهد است و در غیر این صورت هر نوع خشونتی علیه وی جایز است. در سرزمینی که در ملاء عام دست میبرند، سنگسار میکنند و کارگران را شلاق میزنند، ماموران و دستگاه سرکوبش تحت هر بهانه ای مجاز به توهین و اعمال خشونت بر زنان است. خشونت از بدو روی کار آمدن این رژیم رکن مهمی از ابزار سرکوب برای مردم ما بوده و جزیی از سیستم آموزشی و اجتماعی است که زیر بنای سیاسی و اقتصادی این نظام را میسازد.

مردسالاری از پایه های اساسی قوانین اسلامی سرمایه و قرآن است. خشونتی که در همه جا و در مراکز آموزشی اش تولید و باز تولید میشود.

اسیدپاشی های آشکار بر زنان، خشونت بر کودکان در خانه و مدارس، ارجحیت مردان برای ورود به دانشگاه و بازار کار به منظور خانه نشین کردن زنان از برنامه های این رژیم جنایتکار بوده است و زنان در برابر این سیستم آپارتاید جنسی همچنان رژیم جمهوری اسلامی را به چالش میکشند. با این حال بیشتر زنان از جمله زنان کارگر ما در ازای کارشان فقط یک هشتم حقوق را دریافت میکنند و آمارهای رسمی! سهم زنان کارگر در جامعه را ۵ درصد اعلام میکنند. اما آمارهای غیر رسمی درصدی بیش از این را برمی شمارد. مشکلات اقتصادی زنان کارگر و تنگناهای معیشتی، زندگی را بر کارگران زن و کم درآمد را سخت تر کرده و بیشتر آنان بدلیل بیمارهای ناشی از کار، اعتیاد خود و یا شوهر، فقر و بی خانمانی و غیره مجبورند به بطور غیر رسمی کار کنند. در هیچ جا قراردادی بنامشان بسته نمیشود و بیمه ای به نامشان وجود ندارد. زنان نوظافتچی، زنانی که در متروها دست فروشی میکنند و زنانی که... اینها زنان کارگر ما هستند، زنان زحمتکشی که در حین کار شرافتمندانه هر روزه از سوی دولت و کارفرماها مورد آزار و توهین قرار میگیرند و در خانه هم اغلب از اذیت شوهرانشان در امان نیستند.

جمهوری اسلامی با قوانین متحجرش مسول این خشونت و بیعدالتی ها علیه زنان است. نظام سرمایه اسلامی که با تحمیل شرایط فلاکتبار اقتصادی بمردم ایران بخصوص زنان که فرهنگ مبتنی بر خشونت را هر روزه تولید و بازتولید میکند، مسبب تمام خشونت هاست.

بواقع ایجاد خانه های امن در ۱۸ استان در کشوری که نظام سرمایه داری خشونت بارش ۳۸ سال است که امان مردم را بریده است، مضحکه ای بیش نیست. در خانه های امن چه از نوع دولتی اش و چه غیر دولتی اش، زیر کنترل این رژیم با کارکنان زنی که دست پرورده همین آقایان اند و خود فرودست و سرسپرده

قوانین اسلامی هستند، چه چیزی را بجز بازگشت به شکنجه گاهی بنام خانه و تمکین با "صلح و صفا" را به زنانی که خود قربانیان همین رژیم و قوانین مادون انسانی که مالکیت خصوصی، برده داری و مالکیت بر زن را در خود دارد، میتواند ارایه دهند؟

رژیمی که خود عامل گسترش اعتیاد، فروش دختران به دویی بمنظور تن فروشی و مسبب تمام سیه روزی مردم ما است.

ایجاد خانه های امن رژیم اسلامی به معنای رفع خشونت بر زنان و یا به معنای محتوای انسان دوستانه اش نیست. آنها خود عامل خشونت علیه زنان هستند. ایجاد خانه های امن در جمهوری اسلامی در واقع خانه های ناامنی ست که زنان خشونت دیده را به خانه "پر صلح و صفای اش" ترغیب میکند تا دوباره و یا چند باره به خانه های امن پناه بی آورند. زنان که نیمی از جامعه ما را تشکیل میدهند از بدو تولدشان وارد نظام برده داری مدرن میشوند که از حق هر نوع انتخاب و اختیار بر بدن و سرنوشت شان محرومند..

ایران بر طبق بنیاد (واک فری) در رتبه بیستم شاخص جهانی برده داری قرار دارد و در میان آمارهای اریه شده، زنان و کودکان بیش از سایر گروهها در معرض آسیب قرار دارند. ایران، ۳۸ سال است که به زندانی برزگ و پرخشونت تبدیل شده است که زنان و مردان ما در این جهنم مجبور به ادامه حیات هستند.

در راس این سیستم برده داری، حکومت سرمایه جمهوری اسلامی قرار دارد که خود مسبب خشونت و بی حقوقی کل جامعه بویژه زنان است و این نظام در باز تولید خشونت با ابزار سرکوبش که مسلط بر جامعه است، نقش مهمی را ایفا میکند.

اساسا کشورهای سرمایه داری چه از نوع "پیشرفته اش" و چه از نوع ایرانی اش قادر به حل مساله زنان نیستند و ترجیح میدهند که مسولیت شان را به "خانه های امن" محول کنند تا بتوانند با ژست برابری خواهی، زنان را همچنان در رده بندی جنس دوم جامعه نگاهدارند. چون سرمایه داری به کار زنان نیاز مبرم دارد اما علت این نگاه جنس دومی به زنان، تحقیر و ارزان نگه داشتن کار آنها و در واقع سوء استفاده از نیروی کار با کمترین هزینه است.

امارهایی از منابع رژیم اسلامی در مورد خانه های امن و کودکان کار

خانه های امن دارای پرسنل و کارکنان زن بوده و در آنجا به زنانی که به هر بهانه ای از جمله نزاع خانوادگی مجبور به بیرون ماندن از خانه خود هستند، پناه داده خواهد شد. وی افزود که در استان هایی که خانه امن وجود ندارد، مراکز اسکان در واحدهای مداخله با بحران اورژانس اجتماعی به این زنان اقامت میدهد و زنانی که بهر دلیلی مجبور میشوند شب در بیرون از خانه بمانند، میتوانند با سامانه ۱۲۳ اورژانس اجتماعی که در سراسر کشور فعال است، تماس بگیرند تا در خانه های امن اسکان داده شوند.

خرید و فروش کودکان جرم است و در این مورد با معاونت درمان بهداشت تماس صورت بگیرند. اگر بمورد مشکوکی برخورد کردند سریعاً اورژانس ۱۲۳ را در جریان بگذارند تا کودک تحویل خانواده داده شود.

سال گذشته در هر ساعت ۱۹ واقعه طلاق در کشور ثبت شده و یکی از علل کودکان کار طلاق و ازدواج های ناموفق است که این نشان میدهد ما ضعف در کار فرهنگی داریم. و افزود که ۴۸ درصد طلاق ها بین ۳ تا ۵ سال اول ازدواج و ۱۵ درصد طلاق در همان سال اول ازدواج رخ میدهد که یکی از علل اصلی آن عدم شناخت صحیح زوجین از یکدیگر است.

ولی اله نصر، ایسنا، ۱۰ مرداد ۱۳۹۵، بمناسبت ایجاد خانه امن در ۱۸ استان.

در سال گذشته ۷۵ دختر و پسر که کمتر از ۱۰ سال داشته اند در استان تهران (تاکید از نویسنده است) ازدواج کرده اند. ۳۹۲۹ دختر و پسر بین ۱۰ تا ۱۴ ساله پای سفره عقد نشسته اند، ۱۹۲۳۷ عروس و داماد بین ۱۵ تا ۱۹ ساله ها بودند.

روزنامه ایران

یک میلیون و هفتصد هزار کودک کار در ایران وجود دارد که بصورت مستقیم درگیر کاراند و در معرض انواع سوء استفاده های قاچاق و سوء استفاده های جنسی و کارهای سخت قرار دارند.

روزنامه مهر

۹۰ درصد کودکان کار شب ها به منازل خود بازمیگردند اما کودکان کار خیابانی شبانه روز در بیرون هستند که طبق آمار موجود ۹۹ درصد این کودکان بزهکار میشوند.

عضو اتاق بازرگانی

اگر بتوانیم در وظایف بنگاه ها بگنجانیم که بخشی از سود پول را به حمایت از کودکان کار و سازماندهی آنها اختصاص دهیم میتوان شرایط مطلوبی را در کارگاه ها برای آنها ایجاد کنیم (بخوانید استثماری رسمی کودکان کار)

عضو هیات مدیره خانه صنعت و معدن

"مقرر شد تا در اهواز، هنگ مرزی به بحث صدور کارت کارگران وارد شود و خود اقدام به صدور کند، چون متاسفانه شهرداری برای کودکان زیر ۱۵ سال هم برخلاف قانون کارت کار صادر میکرد".

شهلا عموری، خیرگزاری هرانا

سال ۱۳۹۴ در مورد آمار زنان میگوید: "بر اساس آمار چند سال پیش وزارت رفاه حدود ۱۷ هزار تا ۲۰ هزار زن کارتون خواب در پایتخت وجود دارد که موفق به جمع آوری و سازماندهی ۵۰۰ نفر از آنها در محله هرنندی شده و باید مابقی را هم سازماندهی کنیم".

دانشور رییس کمیته اجتماعی شورای شهر تهران، خبر آنلاین

دست کم ۳۰۰ هزار زن خیابانی در تهران زندگی میکنند. که اکثر آنان (۱۰۰ تا ۱۵۰ هزار) بر اثر وجود مشکلات متعدد به اعتیاد رو آورده اند.

امان الله قرایی